

החניטה – לפרשת ויחי

באופן פרדוקסלי פרשת ויחי עוסקת דווקא במוות (גם פרשת חיי-שרה עוסקת במוות)...

"וַיָּכַל יַעֲקֹב לָצֹאת אֶת-בָּנָיו, וַיֹּאסֹף רַגְלָיו אֶל-הַמֶּטֶה; וַיְגֹוע, וַיֹּאסֹף אֶל-עַמּוּי. וַיִּפֹּל יוֹסֵף, עַל-פְּנֵי אָבִיו; וַיִּבְרָךְ עָלָיו, וַיֵּשֶׁק-לוֹ. וַיֵּצֵא יוֹסֵף אֶת-עַבְדָּיו אֶת-הָרֶפְאִים, לַחֲנֹט אֶת-אָבִיו; וַיַּחֲנֹטוּ הָרֶפְאִים, אֶת-יִשְׂרָאֵל. וַיִּמָּלֵאוּ-לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם, כִּי כֵן יִמָּלְאוּ יְמֵי הַחַנְטִים; וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם, שִׁבְעִים יוֹם... וַיָּמָת יוֹסֵף, בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִי שָׁנִים; וַיַּחֲנֹטוּ אֹתוֹ, וַיֵּשֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם" (בראשית מ"ט)

במצרים פולחן המתים הגיע לשיא – המצרים האמינו שישנם חיים לאחר המוות ועסקו הרבה בשימור המתים לעת התחיה. המלכים הפרעונים בנו לעצמם ולאבותיהם מבני קבורה אדירים שהשתמרו עד ימינו – הפירמידות. במבנים אלה נקברו לצערם גם הנשים וגם העבדים והסוסים של המלך בעודם בחיים...